

ת"פ 19985/04/14 - מדינת ישראל נגד אייל צבי פלג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 19985-04-14 מדינת ישראל נ' פלג
בפני כב' השופט שמואל מלמד
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אייל צבי פלג

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנג דנהירש, מתמחה אופיר חגואל

ב"כ הנאשם עו"ד מיקי חובה

הנאשם בעצמו

גזר דין

ההסדר

ביום 10.09.14 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה, הורשע ונשלח לתסקיר שירות מבחן. לא הייתה הסכמה עונשית.

על סמך הודאת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בניגוד להוראת סעיף 7(א) + (ג), רישא, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973. החזקת כלים בניגוד להוראת סעיף 10 רישא, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973. בעשרה אישומים של סחר בסמים בניגוד להוראת סעיף 13 + 19א, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.

כתב האישום המתוקן

על פי כתב האישום המתוקן. בתאריכים דצמבר 2012 ועד 27.03.14 סחר הנאשם בסמים באזור תל אביב. הנאשם סיפק את הסם ללקוחותיו במחיר קבוע של 100 ₪ בעבור 1 גרם.

אישום 1 - בתאריך 27.03.14 החזיק הנאשם, שלא לצריכתו העצמית, בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 13.58 גרם נטו 19 סיגריות ובתוכן קנבוס במשקל לא ידוע וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 2.79 גרם נטו. בנסיבות האמורות, החזיק הנאשם משקל אלקטרוני, שהינו כלי המשמש לצריכת הסם.

אישום 2- כשנה עובר ל- 01.04.14 במספר רב של פעמים, מכר הנאשם לאמילי זומרפילד סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 1 גרם עד 2 גרם נטו, כל פעם בתמורה לסך של 100 ₪ עד 200 ₪ בהתאמה. שבוע עובר ל- 01.04.14 מכר הנאשם לאמילי זומרפילד סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 2 גרם נטו, בתמורה לסך של 200 ₪. ביום 07.02.14 מכר הנאשם לאמילי זומרפילד סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 5 גרם נטו, בתמורה לסך של 500 ₪. ביום 20.05.13 מכר הנאשם לאמילי זומרפילד סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 10 גרם נטו, בתמורה לסך 1,000 ₪.

אישום 3- החל מחודש אוקטובר 2013 ועד כשבוע עובר לתאריך 01.04.14, בשבע הזדמנויות שונות, בתדירות של פעם בחודש לערך, מכר הנאשם ליובל נגר סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של 1 גרם נטו, בתמורה ל- 100 ₪, כל פעם.

אישום 4- החל מחודש ינואר 2014, בעשר הזדמנויות שונות, מכר הנאשם לצחי וינטרוב, סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של 1 גרם עד 2 גרם נטו, בתמורה ל 100 ש"ח עד 200 ₪, בהתאמה, כל פעם.

אישום 5 - מספר חודשים עובר לתאריך 01.04.14, במספר רב של הזדמנויות בין היתר ב- 26.03.14, 21.02.14, 10.02.14. מכר הנאשם לרולי שלם, סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 3 גרם עד 4 גרם נטו, בתמורה לסך של 300 ₪ עד 400 ₪ בהתאמה.

אישום 6- כחודשיים עובר לתאריך 01.04.14 בחמש הזדמנויות מכר הנאשם לנטע גל סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 2 גרם עד 5 גרם נטו, בתמורה לסך של 200 ₪ עד 500 ₪, בהתאמה כל פעם. בתאריך 16.02.14 מכר הנאשם לנטע גל סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של 3 גרם נטו, בתמורה לסך של 300 ₪.

אישום 7- בתאריכים 25.03.14, 20.03.14, 13.03.14, 19.02.14 מכר הנאשם לבנימין שמיל בין 1 גרם ל 3 גרם נטו, סם מסוכן מסוג מריחואנה, בתמורה לסך של 100 ₪ עד 300 ₪, בהתאמה כל פעם.

בתאריך 28.02.14 מכר הנאשם לבנימין שמיל סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 1 גרם נטו בתמורה לסך של 100 ₪.

אישום 8- החל מחודש ספטמבר 2013, במספר הזדמנויות שונות, מכר הנאשם לשירלי גוריאל בין 1 גרם ל 14 גרם נטו, סם מסוכן מסוג מריחואנה, בתמורה לסך של 100 ₪ עד 1,400 ₪, בהתאמה כל פעם. ב- 26.03.14, 19.03.14, 23.02.14, 26.11.13, 02.09.13 מכר הנאשם לשירלי גוריאל סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 2 גרם נטו, בתמורה לסך של 200 ₪. בתאריך 06.02.14 מכר הנאשם לשירלי גוריאל סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 4 גרם נטו, בתמורה לסך של 400 ₪. בתאריך 14.01.14 מכר הנאשם לשירלי גוריאל סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 5 גרם נטו, בתמורה לסך של 500 ₪. בתאריך 30.01.14 מכר הנאשם לשירלי גוריאל סם מסוכן מסוג מריחואנה במשקל של 6 גרם נטו, בתמורה לסך של 600 ₪. בתאריך 21.01.14 מכר הנאשם לשירלי גוריאל סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 14 גרם נטו, בתמורה לסך של 1,400 ₪. בתאריך 09.01.14 מכר הנאשם לשירלי גוריאל

סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 15 גרם נטו, בתמורה לסך של 1,500 ₪.

אישום 9 - החל מחודש אוקטובר 2013 ועד לחודש אפריל 2014, במספר הזדמנויות שונות, מכר הנאשם ליהודה לוי בין 2 גרם ל- 5 גרם נטו, סם מסוכן מסוג מריחואנה, בתמורה לסך של 100 ₪ עד 500 ₪ בהתאמה, כל פעם. בתאריך 20.02.14 מכר הנאשם ליהודה לוי סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 3 גרם נטו, בתמורה לסך של 300 ₪. בתאריך 31.12.13 מכר הנאשם ליהודה לוי סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 5 גרם נטו, בתמורה לסך של 500 ₪. בתאריך 05.10.13 מכר הנאשם ליהודה לוי "גוינט" ובו סם מסוכן מסוג מריחואנה.

אישום 10 - בתאריך 30.12.12 מכר הנאשם לקרן מור-נוי סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 3 גרם נטו בתמורה לסך של 300 ₪.

אישום 11 - במשך כחצי שנה עובר לתאריך, 04.04.14 במספר הזדמנויות, מכר הנאשם למוטי מרדכי דוד רייף, בתדירות של אחת לחודשיים, סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל של 5 גרם בתמורה לסך של 500 ₪ כל פעם. בתאריך 29.1.14 מכר הנאשם למוטי מרדכי דוד רייף, 3 שקיות סם מסוכן מסוג מריחואנה, במשקל כולל של 10.5 גרם נטו, בתמורה לסך כולל של 1,050 ₪.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם נשלח לתסקיר שירות המבחן לפיו, הנאשם כבן 54, נשוי ואב לילדה. הנאשם שירת שירות צבאי מלא. הנאשם עוסק בתחום חיי הלילה בתל אביב. על רקע קשיים כלכליים, שקע הנאשם בחובות דבר שהוביל להעמקת ההתמכרות לסמים. כיום הנאשם עושה מאמץ להסדרת חובותיו. הנאשם ביטא תובנות לגבי אופן השימוש בסם שהיווה עבורו בריחה מהתמודדות היומיומית. הנאשם מכר סמים בקרב המעגל החברתי אליו השתייך, כדרך לסיפוק צרכיו לשייכות ולהערכה. כיום מבין את הטעות שבמעשיו, מביע חרטה על מעשיו והכרה שבהתנהלותו פגע בעצמו ובקרובים לו.

במסגרת תנאי השחרור ממעצר. הנאשם שהה בצו פיקוח, במסגרתו שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית. מדיווח מנחות הקבוצה השתלב ומשתף הנאשם באופן פתוח בקשייו, בחירותיו, ומערבותו בעבר בתחום הסמים. שירות המבחן התרשם, כי ההליך מהווה עבורו גורם משמעותי, תומך ומדרבן שיש בו לסייע בהפחתת הסיכון במצבו.

לצד הטיפול בשירות המבחן השתלב הנאשם בטיפול ביחידה העירונית לנפגעי סמים תל אביב. מהדיווח עולה כי הנאשם השתלב בטיפול בצורה משמעותית. הן בתכנים והן בדפוסי החשיבה שהובילו אותו לבצע עבירות. הנאשם מוסר בדיקות שתן במסגרת זו המעידה על ניקיטת של הנאשם.

שירות המבחן התרשם, שביצוע העבירות ע"י הנאשם קשור בצורך להיות דמות מרכזית בקרב חבריו, אדם שזקוקים לו ומחפשים את חברותו. להערכת שירות המבחן, הרווח הכספי שעשה הנאשם מהסחר בסם היה שולי כאשר עיקר רווחיו היו במישור הנפשי והחברתי.

שירות המבחן מעריך, כי הטלת מאסר בפועל תקטע את ההליך השיקומי ועלול לחבל בהישגים הטיפוליים. שירות המבחן המליץ כי במידה ובית המשפט יסבור כי יש מקום לעונש מאסר, הרי שהדבר יהיה בעבודות שירות לתקופה קצרה כדי לא לקטוע את ההליך הטיפולי. יחד עם זאת שירות המבחן סבור כי ראוי יותר לגזור עונש של "צ" למשך 400 שעות, צו מבחן, ועונש צופה פני עתיד.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש.

ב"כ המאשימה ביקש להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחלט סך של 27,490 ₪ וכן פלאפון איפון. ב"כ המאשימה עמד על החומרה שבביצוע העבירה, דחיפות ביצוע העבירות, משך הזמן, תכנון, היקף ושיטתיות כפי שעולה מעובדות כתב האישום. לשיטת המאשימה הנאשם הקים "עסק מצליח יצר לעצמו קהל לקוחות שחזרו". ב"כ המאשימה עמד על הצורך במלחמה בנגע הסמים, ביעדים של שרשרת הפצת הסם ומאלה שנהנים מהפצתם והפגיעה החברתית והשלכות של מבצעי העבירה. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לגבי טיעוניו כאמור. מתחם העונש ההולם לדעת התביעה באישום הראשון 6-12 חודשים, באישום השני 12-24 חודשים, באישום השלישי והרביעי 8-16 חודשים, באישום החמישי 12-24 חודשים, באישום השישי והשביעי 8-16 חודשים, אישום שמיני 12-24 חודשים, באישום תשיעי 8-16 חודשים ובאישומים עשירי עד אחד עשרה 6-12.

לטענת ב"כ המאשימה הנאשם כבן 55, ללא כל עבר פלילי. הקים את העסק לאחר שנקלע לקשיים כלכליים וסיפק סם לאחרים ללא כל מחשבה לגבי מידת הפגיעה בהם וקיבל תמורה עבור הסם הזה. לאור חומרת העבירות ביקש ב"כ המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך של 4 שנים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת הרישיון חילוט הכסף והטלפון הסלולרי.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש.

ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהגישה המאשימה, לדבריו אינה רלוונטית למקרה הנדון. לדבריו מדובר במקרים חמורים וקשים בהרבה הן לעניין ההיקף והן לגבי סוג הסם מהמקרה הנוכחי.

לעניין ההכרזה על הנאשם כסוחר סמים, טען ב"כ הנאשם כי לפי סעיף 36א(ב) הדבר צריך להיעשות בשלב הכרעת הדין דבר שלא נעשה. בנוסף התביעה צריכה להוכיח כי היו לנאשם רווחים כתוצאה מהסחר. מהתסקיר עולה שהוא לא נשא רווח. המכירה או הקניה של הסם לחברים נועדה למימון צריכתו האישית.

ב"כ הנאשם טען, כי מתחם הענישה שונה בתכלית ממה שטענה התביעה. ב"כ הנאשם טען, כי הערך המוגן נבחן על פי סוג הסם, כמות הסם ואם פגע פיזית ובכמה קורבנות פגע. לטענת ב"כ הנאשם במקרה הנוכחי, נוכח סוג הסם מריחואנה, הכמויות שהם גרם או שני גרם, מדובר במכירות לחברים מכרים. נוכח האמור מידת הפגיעה היא מועטה.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לא היפק רווחים, אלא עשה זאת על מנת לממן את צריכתו שלו. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן, לפיו המכירות היו ממניעים חברתיים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, לעניין מדיניות הענישה. מפסקי הדין שהציג ב"כ הנאשם, מדובר על כמויות גדולות של סם שנסחר, שהסתיימו בעבודות שירות לחילופין בהליכים שיקומיים של של"צ ומבחן.

לאור הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם, הרי שהוא סבור, כי המתחם צריך להיות בין עונש טהור לבין מאסר עד 12 חודשים. כאשר, ב"כ הנאשם ביקש, שבית המשפט יחרוג ממתחם הענישה לאור שיקולי השיקום בהתייחסו לסעיפי החוק, בהם יש לקחת בחשבון את ההליך הטיפולי, בהתייחס לאמור בתסקיר.

בנוגע לפגיעה במשפחתו של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם כי אשתו וביתו של הנאשם בעקבות האירועים עזבו את הארץ לביקור בקולומביה. ארבעה ימים לפני הטעוניהם לעונש הודיעה אשת הנאשם שאין בכוונתה לשוב ארצה. הנאשם עושה מאמץ להשיב ביתו ארצה. בנסיבות האמורות, הוגשה לבית המשפט חוו"ד של פרופ' רונה שוז לעניין אמנת האג העוסקת בחטיפת ילדים. ב"כ הנאשם טען, כי במידה והנאשם יאסר הרי שיהא במאסר פגיעה העלולה לגרום לכך, שהנאשם לא יוכל להחזיר את ביתו ארצה. הנאשם הביע חרטה, נטען כי עשה ככל יכולתו לחזור למוטב. עוד הפנה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הכשל בעסקיו והחובות בפניהן הנאשם ניצב. עוד טען ב"כ הנאשם כנסיבה מקלה, כי התיק כולו נבנה על פי הודאת הנאשם במשטרה, שהודה בביצוע העבירות וסיפר עליהן מיזמתו כבר בתחנת המשטרה ובהמשך הודה מיד בבית המשפט.

עדות אימו של הנאשם הגברת אילנה פלג

סיפרה על הקשיים הכלכליים אליהם נקלע הנאשם ועל העזרה שהושיטה לו. כמו גם על הלויי הצמוד במהלך מעצר הבית בו שהה הנאשם, לאחר שיחרורו מבית הסוהר. כמו כן, על הקשיים הרגשיים בהם מצויה מאז הודעת אשת הנאשם כי אין בכוונתה לשוב ארצה.

עדות אחות הנאשם הגברת תמר פלג

סיפרה על המצוקה שחווה הנאשם במעצרו והקשיים אותם חווה היום בקשר להליך ובקשר לביתו. עוד סיפרה על הליך הגמילה אותו עובר כיום הנאשם והשינוי אותו עובר.

דין והכרעה

עבירות סחר בסמים והערך המוגן.

רבות נכתב בפסיקה על עבירות הסמים החמורות, ובכלל זה על עבירות הסחר בסמים, על פגיעתן הרבה בציבור, ועל הצורך למגר עבירות אלו, באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים, תוך מתן משקל קטן לנסיבות האישיות של הנאשמים בהן.

כך, בע"פ 6021/95 קרדוסו נ. מדינת ישראל, נכתבו הדברים הבאים:

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שעניניהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד -תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. המערערים מוכרים סם-מוות למי שמכרו את גופם לסם, ועל עיסקאות-מכר אלו זוכים הם בתמורה כספית. למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרש מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרוטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכל כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין".

בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, קבע בית המשפט העליון:

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עליו על בית-המשפט לשוות נגד עינו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות, ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של-ממש. חובה היא המוטלת על בית-המשפט להעלות את תרומתו למלחמתה של החברה במשחיתיה".

בע"פ 376/89 דוד לובטון נ' מדינת ישראל, נקבע:

"זה כבר מספר שנים, שבית משפט זה חוזר ומתריע על הצורך להטיל עונשים חמורים, מכאיבים ומרתיעים ביותר בגין עבירות של ייבוא וסחר בסמים מסוכנים. הצבענו בעשרות פסקי-דין על התוצאות הקטלניות של הפצת הסמים המסוכנים, ובמיוחד של הסמים הקשים שביניהם, והדגשנו כי קשה להגזים בהערכת הנזק שנגרם לציבור עקב העבירות הנוגעות בדבר, במישרין ובעקיפין. כתבנו חזרנו וכתבנו כי לא צריך להסתפק באמירות בעלמא בנושא זה כלפי חוץ, אלא שצריך ליישם מדיניות זו הלכה למעשה ולהטיל עונשים השואפים לעונש המירבי שבית המשפט מוסמך להטילו... אשר לבעיותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, הרי, כפי שהדגשנו לא פעם בעבר, משקלן של אלה לצערנו מתגמד כאשר בעבירות של ייבוא וסחר בסמים מסוכנים עסקינן, שבעטיין נגרם נזק כה חמור לשלום הציבור ובריאותו".

וכן, הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב'השופט עמית בע"פ 3172/13 סואעד נ' מד"י

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו".

מתחם הענישה

קביעת מתחם על פי אירועים ולא אישומים.

בטרם אקבע את מתחם הענישה, ברצוני להתייחס לטיעוני המאשימה לפיהם, נטענו מתחמי ענישה לפי אישומים. בית המשפט העליון אמר דברו בעניין. המתחמים נקבעים על פי אירועים ולא על פי אישומים. לא ניתן לקבוע מתחמים על

פי אישומים הכוללים מספר אירועים שונים. במקרה הנוכחי מדובר במספר אירועים שקובצו לאישום אחד, מכירות שונות, מועדים שונים, כמויות שונות. כאשר, החוט המקשר באישום הוא זהות הרוכש. אין דין מכירה אחת כדין עשרות מכירות. ב"כ המאשימה התייחס למתחמים שונים בכל אישום ואולם, בתוך האישומים עצמם נמכרו, כאמור, משקלים שונים של סם בסכומים שונים, על בית המשפט לקבוע את המתחם בהתייחס לכל אירוע שהתרחש בכל אישום.

לעניין זה ראה ע"פ 8754/13 חיים סעדה נ' מדינת ישראל כב' הש' ג'ובראן:

43. טענה נוספת למערער בדבר גזר דינו, והיא כי לא היה מקום לקבוע שמדובר בשני אירועים שונים, אלא נדרש היה לקבוע כי מדובר במקשה אחת ועל כן להשית עליה עונש כולל. טענה זו רלבנטית לסעיף 40 יג לחוק, לפיו, אם בית המשפט קובע כי מספר עבירות מהוות "אירוע אחד", מוטל עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו ולהשית עונש כולל לכל העבירות שבאותו אירוע. מנגד, אם יקבע בית המשפט כי מספר העבירות מהוות כמה אירועים, מוטל עליו לקבוע את מתחם הענישה ההולם ביחס לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן הוא רשאי לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

44. בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו) (27.08.14) [להלן: עניין פלוני] עמדתי על ההבחנה המתבקשת בין אירוע כולל למספר אירועים שונים. הקושי המתעורר הוא בכך שהמחוקק לא הגדיר בחוק מהו "אירוע". לאחר סקירה אודות היסטוריית המונח ופרשנותו, מצאתי כי ועדת חוקה חוק ומשפט הגיעה למספר הסכמות בהקשרים שונים, אך ההבחנה הכללית בין "אירוע" ל"מספר אירועים" - נותרה עמומה. על בסיס הסקירה שערכתי, קבעתי כך:

"המחוקק סבר שכאשר בפני בית המשפט מספר מעשי עבירה, באישומים שונים, כלפי קורבנות שונים, אף אם יש בו קווי אפיון דומים - מדובר ב "מספר אירועים" שיש לקבוע להם מתחמי עונש הולמים נפרדים. דברים אלה הולמים גם קביעות של הערכאות הדיוניות אותן קיבל בית משפט זה בעבר, ולפיהן אישומים המופנים כלפי קורבנות שונים מהווים אירועים שונים במובנו של סעיף 40 יג לחוק העונשין, אף שהעבירות בהם ומאפייניהם דומים (ראו: ע"פ 8798/12 נבון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](30.07.2013) (בפסקה 18)).

במקרה הנוכחי, מדובר באירועים שונים באותו אישום. הכולל מכירות לעיתים של כמויות שונות וזאת בזמנים שונים, כאמור. בנסיבות אלו אני מוצא לקבוע כי מדובר במכירות שהינן אירועים שונים.

בעפ"ג (ב"ש) 31724-10-13 **מלכם נ' מדינת ישראל** (08.01.14) נקבע לגבי אופן קביעת המתחם בעבירות סמים. "בעבירות כגון אלה בהן הורשע המערער, על ביהמ"ש, בעת שהוא קובע את מתחם העונש הראוי, לשקול, בין היתר, את הפסיקה והענישה שהונהגה בעבירות דומות... את נסיבות ביצוע העבירות למשל, במסגרת מבצע סמים; את סוגי הסמים שנמכרו; (סם מסוג חשיש); משקל הסמים שנמכר בכל אירוע (ובעניינו מדובר בכמויות שאינן גדולות במיוחד); את התמורה ששולמה; את אופן ההתקשרות והיוזמה לרכישה/מכירה; את זמינות המערער לפניית הסוכן-רוכש הסמים ונגישותו לכמויות הסמים שנקנו ועוד."

מתחמי ענישה שנקבעו ע"י בתי המשפט

בעפ"ג (י-ם) **59106-03-14 מדינת ישראל נ' מחמוד סליימה**, (מיום 08.05.14) בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי משמעותי ונסיבות אישיות קשות, שהורשע בחמש עבירות של סחר בסם, ארבע מתוכן בחשיש בכמות של כ- 100 גרם בכל פעם, והחמישית מכירת 30 טבליות MDMA החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו מ- 16 חודשי מאסר ל-24

חודשי מאסר בפועל, אך הדגיש כי הדבר נובע מכך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, וכי העונש הראוי הוא כ- 9 חודשי מאסר לכל אחת מהעבירות. בית המשפט השלום קבע מתחם של 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשים לכל אירוע. בית המשפט המחוזי קבע כי לטעמו היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוהה יותר.

בעפ"ג (ב"ש) 23993-08-12 צברי נ' מדינת ישראל, מיום (21.01.13) בעניינו של נאשם, בעל עבר פלילי לא מכביד, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של סחר בסם מסוג חשיש בכמות של כ- 200 גרם בכל פעם, ובעבירה של עסקה אחרת בסם מסוג חשיש בכמות של כ- 400 גרם, אישר בית המשפט המחוזי את פסק דינו של בית משפט השלום שקבע מתחם ענישה של 14 עד 24 חודשי מאסר לכל עבירה, והטיל עליו עונש כולל בן 42 חודשי מאסר.

בית המשפט המחוזי הדגיש את ריבוי העבירות, כמויות הסמים בהן עסק הנאשם והתמורה הכספית הגבוהה שקיבל, וקבע כי בנסיבות אלו ניתן לאבחן בין עניינו לבין אחרים שנדונו בהסדרי טיעון בגין מכירת כמויות קטנות יותר לעונשי מאסר קצרים יותר.

ברע"פ 2156/11 עזרא נ' מדינת ישראל, (20.03.11) בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, אך לא בעבירות סמים, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בשבע עבירות של סחר בסם מסוג חשיש, חמש מתוכן בכמויות של כ- 100 גרם, אחת בכמות של כ- 12 גרם ואחת בכמות של כ- 400 גרם, אישר בית המשפט העליון את פסק הדין של בית המשפט השלום, שאושר גם במחוזי במסגרתו הוטל עליו עונש מאסר בן 5 שנים.

בעפ"ג (ב"ש) 31724-10-13 ליאור מלכך נ' מדינת ישראל. (מיום 8.1.14) המערער הואשם עם שלושה אחרים, הורשע במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות של סחר בסם מסוכן ובעבירה אחת של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי, ונדון ל-32 חודשי מאסר לריצוי בפועל. באישום 1 מכר המערער לסוכן הסמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 5.90 גרם נטו תמורת 200 ₪ באישום 2 מכר המערער לסוכן הסמוי סם מסוכן מסוג חשיש מחולק ל- 3 אריזות, במשקל כולל של 4.9614 גרם נטו, תמורת 150 ₪. באישום 3 מכר המערער לסוכן הסמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 21.10 גרם נטו בתמורה ל- 600 ₪. באישום 6 (בכתב האישום המקורי ש.מ.) מכר לסוכן הסמוי סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 24.10 גרם נטו תמורת 600 ₪. נקבע מתחם ענישה של עונש מאסר בפועל לתקופה שבין 6 ל-18 חודשים. בית המשפט המחוזי הפחית את עונש המאסר ל- 22 חודשי מאסר וזאת על רקע אחידות הענישה בפרשיה.

רע"פ 3627/13 ארן שדה נ' מדינת ישראל מיום (22.05.13) כב' הש' מלצר אישר פסיקת בית משפט השלום, שאושר גם בבית המשפט המחוזי (תל אביב). הנאשם סחר בסם בשתי הזדמנויות שונות בכך, שמכר לאחרים במועדים שונים סם קנבוס, במשקל של כ- 1 גרם, תמורת 80 ₪, בכל פעם. הנאשם נדון לשבעה חודשי מאסר. יצוין כי במקרה זה התסקיר לא נשא המלצה.

הפניית המאשימה למתחם הענישה

ת"פ 26513-05-12 מד"י נ' עיסא איברהים שם נקבע מתחם של 5-6 חודשי מאסר ל- 12 חודשי מאסר. סחר ב- 7.5 גרם נטו קנבוס בתמורה ל- 100 ₪.

הפניית הנאשם למתחם הענישה

מרבית הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם לבית המשפט, לא כללה התייחסות למתחמי ענישה, נוכח העובדה שבתקופה בה

ניתנה הפסיקה שהוגשה לא חל תיקון 113 לחוק העונשין.

ת"פ 17410-08-13 מד"י נ' אלקלעי הנאשם רכש סם מסוג קנבוס, במשקל של 100-30 גרם ושילם בין 2,000 ל- 3,000 ₪ בהמשך מכר את הסם לאחרים. נקבע מתחם ענישה של 9-18 חודשי מאסר, בשל שיקולי שיקום נדון הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בע"ש.

ת"פ 59983-05-13 מד"י נ' סביתאן מכירה של סם מסוג קאנבוס בכמויות של 97 ו- 47 גרם בתמורה ל- 2,500 ₪ ו- 1,300 ₪. בנוסף מכירה של 5 כדורי MDMA. נקבע מתחם ענישה בין מאסר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. הנאשם נדון ל- 6 חודשי ע"ש.

ת"פ 54706-01-13 מד"י נ' חביב נאשם סחר בארבע הזדמנויות שונות לשוטר, ארוע 1 מכירה של סם מסוג חשיש במשקל 6.40 גרם, בתמורה ל- 200 ₪. אירוע 2 מכירה של סם מסוג חשיש במשקל 5.38 גרם, בתמורה ל- 200 ₪. אירוע 3 מכירה של סם מסוג חשיש במשקל 3.98 גרם, בתמורה ל- 100 ₪. אירוע 4 מכירה של אצבע חשיש, בכמות לא ידועה בתמורה ל- 50 ₪. נקבע מתחם הענישה, מאסר למשך מספר חודשים בודד ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 6 חודשי ע"ש.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה, לנוכח האמור הדוגמאות שהובאו המעידות על מתחמים הרווחים בעבירות דומות. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאירועים של סחר בסם מסוכן בהתחשב באמור, ובין היתר בסוג הסם וכמותו, הינו מאסר לתקופה קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות ועד למאסר למשך 15 חודשים. לגבי האישום הראשון עבירות החזקת הסם המתחם יעמוד על מאסר על תנאי ועד ל- 8 חודשי מאסר.

טענת החטיפה

ב"כ הנאשם טען כי נסיבותיו האישיות של הנאשם הינן קשות, במיוחד נוכח העובדה, כי ביתו של הנאשם עזבה את הארץ עם אימה לקולומביה. בהמשך הודיעה אשת הנאשם כי אין בכוונתה לשוב ארצה ולמעשה ביתו נחטפה. אציין בעניין זה, כי הוגשה לבית המשפט חוו"ד, שנערכה ע"י פרופסור רונה שוז. עפ"י חוו"ד תנאי המקרה מקיימים את התנאים להחלת האמנה. לעניין עזיבת האם את הארץ המפירה את זכות האב למשמורת, גיל הילדה מתחת ל- 16, מקום מגוריה הרגיל בישראל, מדינת המקור ומדינת המקלט חתומות על האמנה החלה ביניהן.

על פי חוו"ד האם תוכל לטעון לחריג הקיים באמנה סעיף 13 (ב) רישא, כי החזרת הילדה "תחשוף אותה לנזק פיזי או פסיכולוגי או תעמיד את הילדה במצב בלתי נסבל. בנוסף, יש לצפות שהאם תבסס זאת בין היתר על ההליך הפלילי המתנהל נגד הנתבע." לטענה זו יהיה משקל במידה והנאשם יאסר.

פרופ' שוז התייחסה ליישום האמנה בקולומביה, על פי הממצאים יש אינדיקציה כי קולומביה אינה מיישמת את האמנה בצורה קפדנית, ומפרשת את החריגים בצורה מרחיבה. לציין כי על פי חו"ד במרבית המקרים בתי המשפט אינם מתירים החזרת ילדים. יצוין כי בשנים האחרונות התרחבה הגישה של פרשנות מרחיבה, כאשר במרכז גישה זו עומדת טובת הילד.

על פי חו"ד גזירת עונש מאסר תחמיר את מצב האב וניכר כי הנאשם יכשל בתביעתו.

אציין, כי לאחר קריאת חו"ד נראה על פניו כי סיכויי האב להחזיר את ביתו לחיכו קטנים בלי קשר להטלת עונש המאסר, נוכח השיקול המרכזי של טובת הילד וההכרה כי טובת ילד בגילה של ביתו כבת ארבע הם עם האם. בנסיבות אלו, לא ברור כלל כי אי הטלת מאסר יכולה לשפר את מצבו של הנאשם בתביעה להשבת ביתו. יצוין כי טענה זו מהווה שיקול בשיקולי הענישה. בית המשפט יתחשב בה במסגרת גזירת העונש. יצוין, כי המניעה כאמור, היא בתקופת המאסר ובכך ניתן להתחשב בגזירת תקופת המאסר.

ההכרזה על הנאשם כסוחר סמים וחילוט הכסף

טען ב"כ הנאשם כי לא ניתן להכריז על הנאשם סוחר סמים נוכח שניים:

1. הנאשם לא הוכרז סוחר סמים במסגרת הכרעת הדין.

2. הנאשם לא הפיק רווח משלא מולא תנאי זה, אין מקום להכריז עליו סוחר סמים.

בע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מד"י נקבע כי מועד ההכרזה יכול להתבצע בין הכרעת הדין לגזר הדין.

"החילוט

8. כאמור, טיעונו של הסנגור כולל מספר ראשים, מהם היבטים כרונולוגיים שניתנים להגדרה כפרוצדוראליים ומהם מהותיים, ההתייחסות לדברים תהיה על פי הסדר הכרונולוגי שהוא גם הסדר הלוגי לדון בהם. נקודת המוצא באשר לכלל היבטים הכרונולוגיים היא זו שנקבעה משחר ימיו של המשפט הפלילי במדינת ישראל. כוונתנו לדברים שנאמרו על ידי הנשיא זמורה בע"פ 1/48 סילווסטר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד א, (5) 1 ואשר לא נס לייחם:

"פרוצדורה פלילית טובה צריכה בוודאי לתת לנאשם את מלוא ההגנה כדי למנוע עיוות דין, אבל הדיון הפלילי אינו צריך לקבל צורת משחק אישקוקי שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשפט".

לענייננו, בגדר היבטים כרונולוגיים יש לכלול את הטענה ביחס לעיתוי ההכרזה כסוחר סמים, כמו גם תיקון כתב האישום שהתבטא בהוספתו של סכום הכסף שהיה מצוי בחשבונו של המערער בבנק. באשר לבקשה להכיר במערער כסוחר סמים: זו - לא נפלה עליו כרעם ביום בהיר. הבקשה הופיעה כבר בכתב האישום, והמערער היה ער לצורך לגבש את הגנתו וטיעונו כנגד הכרזה זו. על פניה, ההכרזה כסוחר סמים איננה רכיב בלעדי אין לעניין הרשעה בעבירות סם. האפשרות שאדם יורשע בעבירת סם ולא יוכרז כסוחר סם איננה תיאורטית, אלא ריאלית ובפועל היא מתרחשת לעיתים קרובות. שהרי לצורך הכרזתו של פלוני כסוחר סם אין די בכך שבית המשפט ירשיע אותו בעבירה שיוחסה לו ועליו להשתכנע גם בקיומם של התנאים הנוספים המנויים בסעיף 36א (ב), דהיינו "כי הנדון הפיק רווח מעבירה של עסקת

סמים או שהיה מפיק רווח מעבירה כאמור". לא הוכחו התנאים הללו, ההרשעה בעינה תעמוד והכרזה - לא תקום ולא תהיה. לפיכך, חרף הדרישה כי הקביעה תעשה בהכרעת הדין... ("יקבע בהכרעת הדין על פי בקשת תובע שהנדון סוחר סמים") הקביעה עצמה איננה חלק אינטגרלי מהכרעת הדין המרשיעה. משכך, הניתוק הכרונולוגי בין הכרעת הדין להכרזה אין בו משום עיוות דין למערער כמו לכל נאשם אחר המצוי באותה סיטואציה ובלבד שהנאשם יהיה מודע לכוונתה של המדינה לדרוש את ההכרזה, ותישמר זכותו להביא את טיעונו וראיותיו לעניין התמלאתם של התנאים הנוספים הנדרשים. לענייננו: ההודעה על כך שלכך תעתור המדינה - הופיעה בכתב האישום שעל כן המערער היה מודע לצורך להיערך לטיעון בנושא זה ולגבש הגנתו. לא ברור מדוע לא נעשתה ההכרזה בגוף הכרעת הדין, הדעת נותנת כי מדובר בטעות אנוש של התביעה שלא חזרה על הבקשה שהופיעה בכתב האישום, וטעות זו גררה גם את חוסר ההתייחסות של בית המשפט. תוך יציאה מנקודת ההנחה כי זכויותיו של המערער נשמרו במלואן, טעות אנוש זו איננה יכולה להכתיב את גורל הבקשה.

הסנגור טען, כי היותה של ההכרזה חלק מהכרעת הדין אינו בבחינת עניין פרוצדוראלי בלבד. מדובר בדרישה מהותית שבה להבטיח כי מצבו של נאשם לא ישתנה לאחר שבית המשפט כבר הכריע את דינו (סעיף 13 להודעת הערעור). משום שמדובר בדרישה מהותית הרי המעוות לא יוכל לתקון, ומשלא הוכרז המערער כסוחר סמים בהכרעת הדין, לא ניתן לעשות זאת בשלב אחר. לשם השוואה הפנה הסנגור לטענות מקדמיות מסוימות אותן לא ניתן להעלות אלא בשלב המקדמי שנקבע לכך, ואי העלאתן בשלב זה חוסמת את הדרך בפני העלאתן בהמשך, כגון טענת התיישנות או פסלות שופט.

אין ממש בטיעון. לעניין טענת ההתיישנות לא ברור לי על מה מבוססת הטענה כי לא ניתן להעלותה בשלב אחר (וראה סעיף 151 לחסד"פ ביחד עם סעיף 149). הטענות היחידות שעל מועד השמעתן הוטלה הגבלה הן טענות בדבר חוסר סמכות מקומית וכן פגם או פסול בכתב האישום ואף לגביהן נשמרה האפשרות להעלותן ברשות בית המשפט. באשר לעניין פסלות שופט מדובר בהליך ייחודי שהוצא ממסגרת הדיון בתיק לגופו והערעור עליו צריך להיעשות באופן מידי מטעמים ברורים. לפיכך, אין מקום לגזור גזירה שווה. סיכום ביניים בנושא זה: הפן המהותי בהכרזה, ככל שהדבר אמור בהיבט הכרונולוגי, מצוי לשיטתי בכך שהיא ממוקמת בין הכרעת הדין לגזר הדין. "תרשים הזרימה" של ההליך בהקשר זה הינו: הרשעה, הכרזה כסוחר סמים, הענישה והוראה בדבר החילוט כחלק מגזר הדין. "תרשים זרימה" זה נשמר במלואו גם במקרה הנוכחי, שעל כן אין מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא."

במקרה הנוכחי התביעה הודיעה במסגרת כתב האישום כי בכוונתה לעתור להכרזה על הנאשם כסוחר סמים. ניתנה הזדמנות לנאשם במסגרת הטיעונים לעונש לטעון לעניין זה. ב"כ הנאשם אכן טען, בנסיבות אלו, לאור האמור ניתן להכריז על הנאשם סוחר סמים גם בשלב הנוכחי.

סעיף 36 א (ב) קובע כדלקמן:

חילוט רכוש
בהליך פלילי
(תיקון מס' 3)
תשמ"ט-1989

36א. (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

"ביצוע העבירה" - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

נוכח האמור בסעיף, טענת ב"כ הנאשם כי הפיק רווחים נמוכים אין בה די. עצם הפקת רווחים או שאמור היה להפיק רווחים, כאמור בסעיף, יש בה די לצורך הכרזת הנאשם כסוחר סמים. וכך אני עושה.

מעבר לכך, רק אציין כי אי חילוט של רכוש צריך ויעשה מנימוקים מיוחדים שיפרט. לא מצאתי כי קיימים נימוקים כלשהם שלא לחלט את הרכוש שנתפס.

העונש ההולם

כפי שצוין עבירות הסחר בסמים הינן עבירות חמורות. הנאשם סחר בסם במספר רב של פעמים. השאלה העומדת לדין הינה בחירה בין הטלת עונש בתוך מתחם הענישה, לבין חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום. נוכח ריבוי העבירות לא ניתן לכלול עונש שיקומי במסגרת הענישה הנוהגת. בית המשפט לא מתעלם מהליך הטיפול שיקומי אותו עבר הנאשם. אולם, במקרה הנוכחי מדובר בריבוי מקרים. העובדה כי לנאשם נגישות רבה לסם. העובדה כי העבירות בוצעו לאורך זמן. יש לציין כי הנאשם נקלע לקשיים כלכליים וגם בכך יש תרומה לביצוע העבירות. בנוסף ציין שירות המבחן כי הרקע לביצוע העבירות הינו הרצון של הנאשם להיות מוערך. האור החיובי בו צבע הנאשם את ביצוע עבירות, כדי להיות מוערך אין בו כדי להקהות את חומרת העבירות. ההפך הוא, כאשר אדם מבצע עבירות על רקע הרצון לרצות את האחר מעידה על העדר גבולות. הידרדרות בכיוון זה יש בה להעיד על קלות המחשבה שמלווה את ביצוע העבירה ומכאן יכולה לבוא רק הידרדרות נוספת על מנת לרצות. הרצון לרצות ערכים חברתיים על מנת להיות מוערך, יש בה כאמור סכנה. לשם המחשה שימוש בכדור פלצבו. משמעות פלצבו בלטינית היא "אשביע רצון". הפירוש הרווח הוא שחולה מעוניין לרצות את הרופא, גם אם לא במודע, ולכן מצבו משתפר. במקרה הנוכחי הסכנה טמונה בשבירת המוסכמות והגבולות, לצורך בהערכה, יוצר הנאשם עולם נטול גבולות ועכבות, תוך שהוא מבצע עבירות של מכירת סמים. בעשרות אירועים לאורך תקופה ממושכת של מעל לשנה.

לענין העדפת השיקום על פני יתר שיקולי הענישה, טענה זו נדחתה, **רעפ 7572/12 קמאל הזייל נ' מדינת ישראל**.
"בתיקון 113 לחוק העונשין המחוקק לא העניק עדיפות ברורה לשיקולי שיקום על פני שיקולים אחרים, כאשר ההתחשבות בשיקולי שיקומו של הנאשם נתונה לשיקול דעתו של בימ"ש, והיא איננה בגדר חובה."

ראה גם **עפ"ג (ת"א) 60559-07-14 טל חביף נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי שאושר ברע"פ 126/15 טל חביף נ' מדינת ישראל** שם אושר דחיית שיקול השיקום והוטל עונש מאסר בשל ריבוי אירועים של סחר בסם.

"נותרה, אפוא, שאלת תהליך השיקום שעבר כל אחד מהמעוררים: האם נימוק זה בפני עצמו יכול להצדיק סטייה מנורמת הענישה המתחייבת והראויה. לענין זה הפנו אותנו שני הסנגורים לפסקי דין בהם סטו בתי משפט ממתחם

הענישה, או פסקי דין אחרים שבהם ערכאת הערעור התערבה וביטלה עונשי מאסר, לעתים עונשי מאסר לתקופות ממושכות אך ורק בשל תהליך שיקום משמעותי שעבר נאשם פלוני.

שקלנו את הטיעון, עיינו היטב בתסקירים, לרבות התסקירים העדכניים ממש המונחים בפנינו באשר לכל אחד מהמערערים. מקובל עלינו כי מדובר בתהליך שיקום. המערערים, כל אחד מהם בדרכו השתלב בתהליכי טיפול וגמילה, כל אחד במקומו, עדיין אנו סבורים כי השיקום במקרה זה לא יכול לשאת על גבו את משקל ההכרעה בתיק. אנו שמים את הדגש על כך שתהליך השיקום התחיל רק בעקבות כתב האישום בתיק זה ולא לפני כן. לגבי המערער 1 שירות המבחן ציין כי הוא אינו בעל דפוסים עברייניים, וכי החל בשימוש בסמים על רקע מצוקה נפשית. אין בכך התמודדות עם אורך התקופה שבה עסק בסחר בסמים כעולה מכתב האישום שבפנינו. אין מדובר בהתנהלות נקודתית, אלא בפעילות שיטתית שנפסקה רק עקב מעצרו.

באשר למערער מס' 2, אנו מדגישים את גיליון הרשעותיו הקודמות המדבר בעד עצמו. למערער הרשעות מסוגים שונים. הוא ניהל דרך עבריינית. שירות המבחן ציין כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירות, מצבו הנפשי התערער על רקע פרידה מחברתו. איננו מוכנים להשלים עם נורמה שלפיה פרידה מחברתו - תתורגם לסחר בסמים.

אין לנו אלא להצטרף לכל האמירות שקדמו לנו באשר לצורך להילחם בנגע הסמים, כשהמלחמה מחייבת ענישה מחמירה באשר לכל החוליות של הפצת הסם. בשורה התחתונה איננו סבורים שיש מקום להתערבותנו. אנו דוחים את הערעור."

הנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי, בית המשפט אינו יכול להתעלם מכך. יחד עם זאת רכיב זה יש לשקללו בגזירת העונש. לנוכח היקף וריבוי העבירות, דחיפותן, התקופה הממושכת בה נעברו, אפשרות הקלה של ביצוע, אין זה הולם להסתפק באמור בהמלצת שירות המבחן. האפיק השיקומי ילקח בחשבון בתקופת המאסר.

בהינתן המתחם כאמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים. כאשר, בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירות וחומרתן; כמויות הסם בהן סחר הנאשם; סוג הסם; ההיכרות הנאשם עם הצרכנים; הנגישות לסם וזמינותו; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; נסיבותיו אישיות בהתייחס לאירוע חטיפת ביתו; הליך הגמילה אותו עבר הנאשם; הודאתו הן במשטרה והן בבית המשפט המצביעה על נטילת אחריות; חסכון בזמן שיפוטי; העדר עבר; העובדה כי הנאשם לא ריצה עונש מאסר מעולם.

גזירת העונש כמכלול אחד ולא בכל אישום בנפרד. אני סבור כי בשל העובדה שמדובר בעבירות דומות עד זהות, כאשר, השוני מצוי בעיקר בזהות רוכשי הסם. אולם, עצם ביצוע המכירה והערך שנגבה בעבור הסם הוא זהה של גרם 1 תמורת 100 ₪, וזאת כמובן בהתאמה לכמות שנמכרה בפועל. יש מקום לגזור על הנאשם עונש כולל אחד. כמובן שיש, בגזירת עונש כולל כדי להקל עם הנאשם ראה **עפ"ג (ת"א) 60559-07-14 טל חביף נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי**. אולם הטלת עונש מאסר אינה חישוב אריתמטי ואין בית המשפט יכול לשקלל במכפלות את הענישה בגין כל אירוע ויש לחפוף חלק מהענישה את היתרה לקבוע במצטבר. בריבוי כה רב של אירועים בהתחשב בנסיבות שציינתי להטלת העונש ההולם, הרי שבנסיבות אלו יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל ואין מקום לגזירה של ענישה פרטנית לכל אירוע.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין, כאמור, אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 24 חודשים. בניכוי ימי מעצרו מיום 27.03.14 ועד ליום 15.05.14.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת סמים על פי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת סמים על פי הוראות פקודת הסמים המסוכנים, מסוג עוון.

ד. אני מכריז על הנאשם סוחר סמים. אני מורה על חילוט הכסף שנתפס ₪ 27,490 וטלפון סוללרי.

ה. נוכח תקופת המאסר הממושך, וחילוט הכסף שנתפס, מצאתי שלא להשית על הנאשם קנס בנוסף.

ו. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. החל מיום שחרורו ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיונו בתוך שלושים יום מהיום במזכירות ביהמ"ש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יטופלו על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, יש להחזירו לידין או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

החלטה

נוכח העובדה כי הנאשם הגיע משוחרר לבית המשפט, אני סבור כי יש מקום לאפשר עיכוב ביצוע של עונש המאסר. מעכב עונש ביצוע עונש המאסר למשך 30 יום מהיום.

תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת השחרור יעמדו על כנם.

על הנאשם לחתום על התחייבות נוספת של 10,000 ₪ וכן ערבות צד ג' נוספת של 10,000 ₪ והפקדה של 5,000 ₪.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם.

נאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שהושת עליו ביום 15/3/15 עד לשעה, 10.00, בימ"ר ניצן ברמלה או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 089787336.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשב"ס

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.